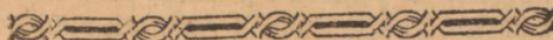

primò metiendi sint, ità astrolabii diametro collocatā, ut horizonti sit parallela: quibus deinde in charta delineatis demissa ex sectione E perpendicularis EI indicabit quantitatem partis A B.

ELEMENTUM VIII.

Proprietates Circuli.

262. DEF. Linea recta circulum tangere dicitur, quæ in uno duntaxat puncto, quod punctum contactus dicimus, circulo occurrit, licet producatur in infinitum.

263. THEOR. Si recta AB circulum tangit, radius CD ductus ad punctum contactus tangentis perpendicularis est. F.
41.

DEMONST. Quia tangens in solo contactus puncto D circulo occurrit (262) quodvis aliud tangentis punctum extra circulum est: unde recta quævis alia CA ex centro C ad tangentem ducta circumferentiam secat in V, adeoque CA > CV, sed CV = CD (9) ergo CA > CD (52) Igitur CD brevior est aliâ quâvis rectâ ex centro ad tangentem ductâ: proinde illi perpendicularis est (63) q. e. d.

264. COROL. I. Per idem contactus punctum D una tantum recta tangens duci potest. Sit enim tam DL, quam DB tangens: erit radius CD perpendicularis

cularis utriusque (263) quare anguli CDL
& CDB recti (57) & æquales sunt (44)
quod repugnat (20)

265. COROL. II. Quia radius CD
tangenti in puncto contactus perpendicularis est; alia quævis recta ex puncto
contactus ducta eidem perpendicularis
non erit (60) Itaque quæ per punctum
contactus dicitur ad tangentem perpen-
dicularis, per centrum transit.

266. COROL. III. Recta AB, quæ
radio in extremo puncto D perpendicularis est, tangit circulum in unico puncto
D. Hoc ipso enim radius ipsi etiam AB
perpendicularis est (59) unde quævis
alia ex centro ad rectam AB ducta ma-
jor est radio (62) ergo quodvis aliud re-
ctæ AB punctum extra circulum est: in
solo igitur puncto D hæc circulum tangit.

267. PROBL. rectam tangentem du-
cere per datum circumferentiae punctum D.

SOLUTIO. Ducatur radius CD, ei-
que per D perpendicularis AB (64) hæc
erit tangens (266) q. e. d.

268. PROBL. In recta tangente AB
punctum contactus determinare.

SOLUTIO. Ex centro C ducatur ad
tangentem perpendicularis CD (65) D
erit punctum contactus (266)

269. DEF. Circulus circulum tange-
re dicitur, quando circumferentiae sibi ita
occurrunt, ut tamen se non fecent.

270. THEOR. In quocunque punto

Se tangant duo circuli, recta per utriusque centrum producta transit per illud punctum contactum.

F.

42.

DEMONST. I. *Si se intrinsecus tangent in A, sint, si fieri potest, ita posita centra O & C, ut recta OCL non transeat per punctum A. Erit AC=VC(9) & utrimque additâ CO erit AC+CO=VC+CO(21) sed AC+CO>AO(114) & AO=OL(9) ergo AC+CO>OL(52) ex demonstratis autem AC+CO=VC+CO=OV: ergo OV>OL(22) quod repugnat (20)*

II. *Si se extrinsecus tangant in B, sint, si fieri potest, sic posita centra O & D, ut ea connectens recta OD non transeat per punctum B. Erit OB=OS, & DB=DI(9) unde OB+DB=OS+DI(21) quod iterum repugnat (114)*

In utroque igitur casu recta connectens centra transfire debet per punctum contactum q. e. d.

271. COROL. I. Duo circuli in uno duntaxat punto se tangere possunt. Si enim in duobus A & L se tangerent, recta per centra Q & X producta tam per A, quam per L transiret (270) quod repugnat (5)

272. COROL. II. Duabus circulis se tangentibus, facile determinatur punctum contactum, ductâ scilicet per utriusque centrum rectâ.

273. COROL. III. In recta AE sump-

E 4

sis

ris quotcunque centris, scribi poterunt circuli quotcunque, qui omnes in uno puncto A sese tangant.

274. SCHOL. Variæ lineæ curvæ spirales, serpentines, ellipticæ &c. non alio artificio felicius describuntur, quam si, sumptis in una recta duobus semper centris duorum arcuum se tangentium, curva ex pluribus hujusmodi arcubus componatur.

275. DEF. Angulus ad centrum est, cuius vertex est in ipso circuli centro : angulus ad circumferentiam, cuius vertex est in ipsa circuli circumferentia. Chorda circuli est quævis recta linea ducta ab uno circumferentiae puncto ad aliud.

276. THEOR. Angulus ad circumferentiam formatus vel à duabus chordis, vel à chorda & tangentè, pro mensura habet semissim arcus, quem crura intercipiunt.

DEMONST. CASUS I. Si crus unum

F. per centrum C transeat, I. Sit angulus BAD formatus à chordis AB & AD :
43. ducto radio CB erit ABC æquicurum (115) in quo angulus ABC = BAD (116) sed angulus BCD = ABC + BAD (112) igitur BCD duplus est anguli BAD. Quia ergo BCD pro mensura habet totum arcum BD (29) BAD pro mensura habebit semissim arcus BD. q. e. d.

F. II. Sit angulus DAL formatus à tangentè AL, & chorda AD per centrum transeunte, quæ proinde erit diameter

(9)

(9) ideoque tangentī perpendicularis
 (263) hinc DAL rectus est (57) ejus ergo
 mensura est quadrans (43) sed AED est
 arcus semicirculi (18) hujus ergo dimi-
 dium erit mensura anguli DAL. q. e. d.

CASUS II. *Si centrum C contineatur* F.
inter crura anguli BAL. Ductā diamet- 43.
 tro AD erit angulus BAL divisus in duos &
 BAD, & DAL, quorum uterque cum 44.
 pro mensura habeat semissem arcūs in-
 ter sua crura intercepti *per casum I.*; uter-
 que simul id est, totus BAL (20) pro men-
 sura habebit arcuum illorum simul sum-
 torum semissem, id est, semissem arcūs
 inter crura intercepti. q. e. d.

CASUS III. *Si centrum nec in uno cru-*
re, nec inter crura anguli EAL existat.
 Ductā diametro AD, mensura anguli

DAL est $\frac{1}{2}$ DL (F. 43) vel $\frac{1}{2}$ DA (F. 44)

& anguli DAE mensura est $\frac{1}{2}$ DE *per ca-*
sum I.: ergo anguli DAL - DAE men-
 sura est $\frac{1}{2}$ DL - $\frac{1}{2}$ DE (fig. 43) aut $\frac{1}{2}$

DA - $\frac{1}{2}$ DE (fig. 44) id est, anguli EAL

mensura est dimidium arcūs EL aut EA
 inter sua crura intercepti. q. e. d.

277. COROL. I. Omnes ad circum-
 ferentiam anguli à duabus chordis, aut à

E s chorda

chorda & tangente formati, qui suis cruris intercipiunt arcus numero graduum æquales, sunt inter se æquales (19)

278. COROL. II. Angulus ad centrum duplus est anguli ad circumferentiam, si uterque eundem arcum, vel arcus æquales suis cruribus intercipiat.

279. COROL. III. Rectus est angulus ad circumferentiam, cuius crura arcum semicirculi intercipiunt. Proinde si ab extremis diametri punctis ad idem circumferentiae punctum quodcumque duas chordæ ducantur, eæ rectum angulum efficiunt.

280. COROL. IV. Acutus est angulus ad circumferentiam, si crura intercipiant arcum arcu semicirculi minorem: obtusus vero, si majorem.

281. PROBL. Angulum examinare, situs rectus, acutus, vel obtusus.

SOLUTIO. Crura connecte recta AB, quâ in C bifariam divisâ (66) radio AC F. describe semicirculum. Si circumferentia per verticem O transeat; erit AOB rectus (279) si infra verticem D; erit ADB < AOB (130) adeoque ADB acutus (41) si vero supra verticem E circumferentia ducta sit, erit AEB > AOB (130) adeoque AEB obtusus (41)

282. COROL. Hinc alterum erues normæ examinandæ modum.

283. PROBL. Ex punto quovis A ex tra

tra circulum dato ducere rectam tangentem A.B.

SOLUTIO. I. Ex A ad centrum C
duc rectam AC. II. Hac in I bisariam
divisā, centro I super diametro AC de-
scribe semicirculum CDA. III. Per pun-
ctum D, in quo circumferentiae se secant,
duc ex A rectam ADB: hæc erit tan-
gens.

F.
41.

DEMONST. Chordæ CD & AD ef-
ficiunt angulum ADC rectum (279)
unde AD radio CD perpendicularis est
(58) ergo AD tangens est (266) q. e. d.

284. THEOR. In eodem circulo si
æquales fuerint chordæ AB & AE, æqua-
les etiam erunt arcus AB & AE: & si
bi arcus æquales sint, sunt & chordæ illæ
æquales.

F.
43.

DEMONST. Ductis ad extrema
chordarum puncta radiis erunt I. in tri-
angulis ABC & AEC omnia latera mu-
tuò æqualia (9) adeoque anguli in C
æquales (35) igitur arcus AB = AE
(29) q. e. 1.

II. Si illi arcus æquales sint, anguli
etiam in C æquales sunt (29) circa quos
cùm sint latera mutuò æqualia (9) erit &
latus AB = AE (36) q. e. 2.

285. THEOR. Si ab uno circumfe-
rentiæ punto A ad alia quævis circumfe-
rentiæ puncta B, D, E, L, ducantur re-
ctæ; I. Maxima est AD, quæ per centrum
ducitur.

ducitur. II. Ex aliis illa major est, quæ maximæ AD propinquior. III. Quæ à maxima AD distant æqualiter, æquales sunt.

DEMONST. I. Angulus AED rectus est (279) ergo ADE acutus (107) hinc $AED > ADE$ (41) igitur $AD > AE$ (126) eodem modo id de alia quavis recta, quæ per centrum non ducitur, ostendam. q. e. 1.

II. Quia ABD semicirculus est (18) erit $ABDE$ major, & AL minor arcu semicircului : proinde ALE obtusus, & AEL acutus est angulus (280) igitur $AE > AL$ (126) q. e. 2.

III. Quia ex hyp. arcus $BD = ED$, & arcus $ABD = AED$ (18) erit etiam arcus $AB = AE$ (21) proinde angulus $ACB = ACE$ (29) sunt autem latera circa hos angulos mutuò æqualia (9) igitur & latus $AB = AE$ (36) q. e. 3.

286. COROL. Diameter maxima est omnium rectarum linearum, quæ in eodem circulo duci possunt.

287. THEOR. Chordæ parallelæ AL & SE intercipiunt arcus AS & LE æqua-
les : & si arcus inter duas chordas intercepti æquales sint, sunt eæ chordæ parallelæ.

DEMONST. I. Si AL & SE sint parallelæ, erit $SEA = EAL$ (81) quorum mensuræ cùm sint semissæ arcum AS , & LE (276) dimidia horum arcuum æqualia

$\text{æ} \text{qualia erunt}$ (29) $\text{igitur} \& \text{toti areus}$
 $\text{æ} \text{quales}$ (53) q. e. 1.

II. Si arcus AS = LE, etiam dimidia
eorum sunt æqualia (53) unde angulo-
rum SEA & EAL mensuræ æquales
sunt (276) adeoque & hi anguli æquales
(29) igitur AL & SE parallelæ (82)
q. e. 2.

288. COROL. Hinc modum erues
expeditum, rectæ SE per datum pun-
ctum A ducendi parallelam AL.

289. THEOR. Perpendicularis ra-
dius CD in chordam AB ductus bifariam
secat I. chordam. II. Tum etiam arcum
ADB. III. Perpendicularis FD bifar-
riam secans chordam AB transit per cen-
trum C. IV. Radius CD chordam AB
bifariam secans, eidem chordæ perpendi-
cularis est.

F.
46.

DEMONST. I. Ductis radiis AC &
BC, in triangulis AOC & BOC erunt
anguli in O æquales (56) & quia ABC
æquicrurum est (115) erit etiam A = B
(116) proinde & reliqui in C æquales
sunt (110) igitur cum CO = CO, erit
etiam AO = BO (37) q. e. 1.

II. Quia ex demonstratis sunt anguli
in C æquales, erit & arcus AD = BD
(29) q. e. 2.

III. Quia radius perpendicularis CD
transit per medium chordæ punctum O
per partem I., nequit ex punto medio
O duci

Oduci alia perpendicularis (60) quævis ergo perpendicularis chordam secans bifariam transit per centrum. q. e. 3.

IV. *Ex hyp. AO=BO, AC=BC (9) CO=CO, itaque anguli in O æquales sunt (35) & recti (41) quare CD perpendicularis est (58) q. e. 4.*

290. PROBL. *Per data tria puncta A, B, F, quæ non sint in eadem rectâ linea, circulum describere.*

SOLUTIO. I. Coniunge data puncta rectis AB & AF. II. Utramque hanc rectam seca bifariam, ductis perpendicularibus DF & VB (66) ex se secabunt in centro C, ex quo scripti radio AC circuli circumferentia transibit per data puncta.

DEMONST. AB & AF sunt chordæ circuli describendi (175) quare perpendicularares, à quibus bifariam secantur, per centrum transeunt (289) adeoque in centro se secant. q. e. d.

291. COROL. Eodem modo circuli dati centrum invenies, & inchoatam circuli circumferentiam perficies : ductis enim, & perpendiculariter bifariam sectis duabus chordis centrum prodibit.

292. PROBL. *Quemvis circuli arcum bifariam dividere.*

SOLUTIO. Arcui subtende chordam : in hanc ducta ex centro perpendicularis (65) arcum bifariam secabit (289) q. e. f.

Theor.

293. THEOR. Ex quocunque circumferentiae puncto O in diametrum AB ducatur perpendicularis OS, bæc est media proportionalis inter diametri segmenta: seu AS : OS = OS : BS.

F.
45.

DEMONST. Duætis chordis AO & BO, erit AOB angulus rectus (279) in triangulo ergo rectangulo AOB diameter AB est hypotenusa (168) patet igitur (233) q. e. d.

294. COROL. Inter duas rectas AS & BS facilè invenitur media proportionalis. Nempe jingo eas in unam rectam AB, quâ in C bifariam divisâ centro C scribo semicirculum: ex S erigo perpendicularem SO circumferentiae occurrentem: hæc erit media quæsita (293)

295. PROBL. Dato parallelogramma facere æquale quadratum.

SOLUTIO. Inter altitudinem AS, & basin BS dati parallelogrammi, quære medium proportionale OS (294) hæc erit latus construendi quadrati.

DEMONST. Valor parallelogrammi dati est AS × BS (165) & AS × BS

\equiv OS (185) patet ergo. q. e. d.

296. COROL. Ut quadratum facias æquale triangulo, inter basin, & semissim altitudinis querenda erit media proportionalis (167)

297. THEOR. Si ex quovis puncto A extra

- F.* extra circulum dato ducatur tangens AC,
 48. & secans AB ; erit tangens AC media
 proportionalis inter totam secantem AB,
 & ejus partem exteriorem AO, seu AB :
 $AC = AC : AO$.

DEMONST. Ductis chordis CB &
 CO, erit dimidium arcus CO mensura
 tum anguli ACO, tum anguli CBO
 (276) unde $ACO = CBO$ (29) quia
 ergo A communis est angulus triangulis
 AOC & ABC erunt homologa horum
 latera proportionalia (216) igitur $AB : AC = AC : AO$. q. e. d.

298. COROL. Si ab eodem puncto
 A extra circulum dato ducantur duæ tan-
 gentes AC & AD ; erunt eæ æquales.
 Nam $AB : AC = AC : AO$, & $AB : AD$
 $= AD : AO$ (297) unde $AB \times AO =$
 \overline{AC}^2 , & $AB \times AO = \overline{AD}^2$ (185) ergo
 $\overline{AC}^2 = \overline{AD}^2$ (51) adeoque $AC = AD$
 (148)

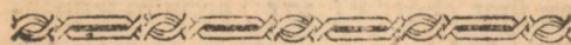
299. DEF. Linea recta AB dicitur
 dividi in media, & extrema ratione, si
F. ità dividitur in D, ut tota AB sit ad par-
 47. tem majorem AD, sicut hæc pars ma-
 jor AD ad minorem BD.

300. PROBL. Lineam rectam AB
 dividere in media & extrema ratione.

SOLUTIO. I. in B ducatur perpen-
 dicularis $BC = \frac{1}{2} AB$. II. Centro C
 radio

radio CB scribatur circulus. III. Ex A per centrum ducatur recta AV. IV. Fiat AD = AE: erit AB: AD = AD: BD.

DEMONST. Quia radio CB perpendicularis est AB (59) erit hæc tangens (266) unde AV:AB = AB:AE (297) & dividendo AV - AB : AB = AB - AE : AE (195) sed AB = EV, & AE = AD ex constr. ; ergo AV - EV : AB = AE - AD : AD (22) id est, AE seu AD : AB = BD : AD, & invertendo AB : AD = AD : BD (191) q. e. d.

ELEMENTUM IX.

De Figuris ordinatis Circulo inscriptis, & circumscriptis.

301. DEF. Figura dicitur *ordinata*, si omnia habeat latera æqualia, & omnes angulos æquales. *Inscripta* est circulo, si omnes angulos habeat in circumferentia: *circumscripta*, si singula ejus latera circulum tangent.

302. THEOR. *Quævis figura ordinata potest inscribi circulo.*

DEMONST. Anguli A & B æquales (301) dividantur bisariam ductis re-
ctis AC & BC : in triangulo ABC erit
angulus CBA = CAB (53) est ergo
ABC æquicrurum (128) proinde AC
F. = BC

F.

49.